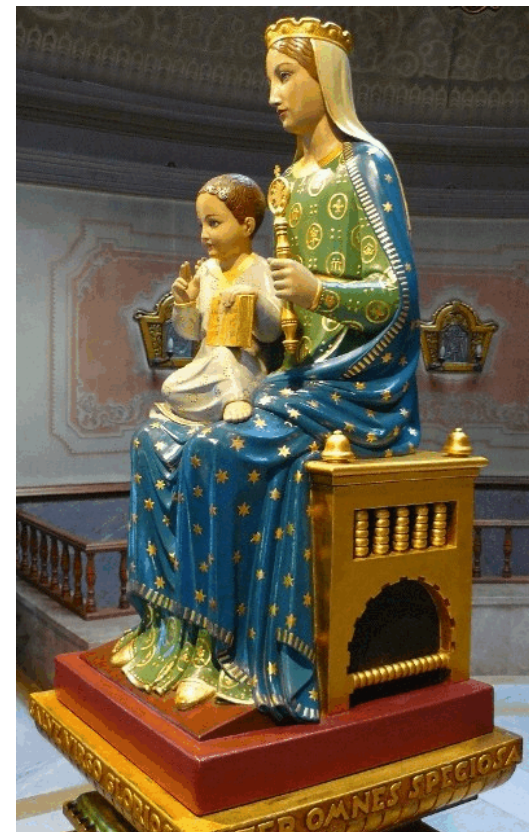

MARE DE DÉU DE ROCAPREVERA

TORELLÓ

CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DE LA PENITÈNCIA

12 de setembre de 2014

Cant inicial

Pietat, oh Déu, vós que sou bo;
vós que estimeu perquè sou l'Amor,
renteu-me bé del meu gran pecat,
purifiqueu el meu mancament.

Prou reconec el meu pecat,
i el mal que he fet, sempre el tinc present;
és contra vós, contra qui he pecat,
i en vós he ofès tots els meus germans.

Creeu en mi un cor ben pur,
feu-me sentir vostre esperit sant;
no m'amagueu vostre esguard serè:
torneu-me el goig de la salvació.

Salutació

Que la gràcia, la misericòrdia i la pau de Jesucrist, el Fill de Déu, el
Fill de Maria, sigui amb tots vosaltres.

Introducció

Bona nit!

*És el segon any que proposem una Celebració comunitària de la
Penitència abans de la festa de la Mare de Déu de Rocaprevera.
D'aquesta manera hi ha una altra celebració normal del
sagrament després de la Quaresma i abans de l'Advent.*

*Tot això per una qüestió molt simple. Esmercem estones llargues en
tenir cura del nostre aspecte exterior. Els moments de la vida
que vivim, els actes als quals assistim, la convivència..., marquen*

Goigs a llaor de la Verge de Rocaprevera

Puix teniu per qui us venera
dons del cel en abundor:
*Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.*

Oh Rosella tota encesa,
de florida virginal
que sou plena de bellesa
en els ulls de l'Eternal,
i sou sempre en primavera,
i no minva vostra olor:
*Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.*

Sia aquest bell santuari
llar pairal de Torelló,
on sovint vinga a portar-hi
el tribut de l'oració.
Al devot que s'hi arrecera
eixugueu-li l'amarg plor:
*Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.*

I qui pot estar a l'altura d'una missió com aquesta? Nosaltres, de tota manera, no fem com molts que mercadegen amb la paraula de Déu, sinó que, units a Crist, parlem amb sinceritat, de part de Déu i a la seva presència.

Paraula de Déu

Benedicció i comiat

el nostre comportament i no ens queda més remei que tenir en compte allò que ens toca fer, on hem d'assistir, què hem de viure.

Uns dies abans de la festa ens volem preparar per a viure-la bé. Ens arreglarem com cal i estarem el més presentables possible. Prendrem consciència de la necessitat d'una bona higiene, una higiene de l'esperit. Ens netejarem per dintre, ho farem a fons, a consciència. Ens ajudarà a entrar-hi sentir diversos fragments de l'Evangeli que tindran en comú aquesta mateixa idea. Escoltem-ne un just en començar.

Un primer text d'Evangeli

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

Mt 15,10-20

En aquell temps, Jesús cridà la gent i digué a tothom:

«Escolteu i enteneu bé això que us dic: El que contamina l'home no és allò que entra a la boca, sinó allò que en surt.»

Després els deixebles anaren a dir-li:

«No sabeu que els fariseus s'han escandalitzat d'això que heu dit?»

Jesús els respongué:

«Tota plantació que no és del meu Pare serà arrencada d'arrel.

Deixeu-los estar: són cecs, i voldrien guiar altres cecs, però sempre que un cec en guia un altre, tots dos acaben caient en un clot.»

Llavors Pere li digué:

«Expliqueu-nos aquest proverbi.»

Jesús respongué:

«¿També vosaltres sou incapaços d'entendre-ho? ¿No compreneu que tot allò que entra a la boca passa al ventre i és tret fora del cos? Allò que surt de la boca ve del cor, i això sí que fa impur l'home. Perquè del cor de l'home surten les intencions dolentes que el porten a assassinats, adulteris, relacions

il·legítimes, robatoris, falsos testimonis, injúries. Això és el que fa impur l'home, però menjar sense rentar-se les mans ritualment no el fa pas impur.»

Paraula de Déu

Jo confesso...

Cal que prenguem consciència de la necessitat de netejar-nos. Embrutar-se pot ser a causa d'un incident, d'un descuit... Però també hi ha abandonament, desídia, vagància, i a voltes ganes de jugar brut, simplement. Això últim sabem perfectament quan passa, no podem enganyar-nos a nosaltres ni, molt menys, pretendre enganyar Déu. Tots estem fets de la mateixa pasta. Com a comunitat cristiana que som fent camí plegats reconeguem-ho també conjuntament.

Jo confesso a Déu totpoderós...

Oració

Preguem.

Obriu-nos el cor, Senyor, perquè escoltem la vostra veu i rebem l'Evangeli de Jesucrist. D'aquesta manera, per la seva Mort i Resurrecció, podrem emprendre el camí d'una vida nova.

Us ho demanem per nostre Senyor Jesucrist que, amb vós, viu i regna pels segles dels segles.

Un altre text d'Evangeli

La higiene, la neteja, no és quelcom puntual. És una actitud de vida. El qui és net és net i prou, i el qui es brut és brut i prou. I són els altres els que se n'adonen molt abans que nosaltres. A

**El Senyor ha fet en mi meravelles.
Sant el seu nom!**

Gest de pau i signe penitencial

Oració final

Preguem.

O Déu, vós volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat, fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu.

Concediu a la vostra Església
que, associada amb Maria a la passió,
mereixi de ser participant
de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist.

Que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles.

Comiat

En acabar serà bo recordar les paraules de sant Pau als cristians de Corint (2C 2,14-17).

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Donem gràcies a Déu, que, en el Crist, sempre ens porta en el seu seguici triomfal i, per mitjà nostre, escampa a tot arreu la bona olor del seu coneixement.

Perquè nosaltres som el perfum que Crist ofereix a Déu i que s'escampa entre els qui se salven i entre els qui es perden: per als uns, és olor de mort que porta a la mort; per als altres, olor de vida que porta a la vida.

perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom sant,

i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

**El Senyor ha fet en mi meravelles.
Sant el seu nom!**

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,

derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

**El Senyor ha fet en mi meravelles.
Sant el seu nom!**

Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;

**El Senyor ha fet en mi meravelles.
Sant el seu nom!**

s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

nosaltres ens agrada viure en unes condicions que ens satisfacin, que ens hi trobem a gust, i fins i tot cal que fem esforços perquè les coses estiguin adecentades. Quan en un lloc ens hi hem d'estar i no trobem les coses en les degudes condicions ens exclamem, protestem, sobretot si la neteja depèn dels altres, i exigim la higiene, la netedat..., l'exigim! I no ve per ella sola, les coses s'han de netejar per deixar-les polides i demanen el seu esforç, i requereixen sortir d'un mateix. El cec de naixement hagué d'implicar-se ell mateix si volia recuperar la vista. Escoltem-ho en aquest fragment de l'Evangeli.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Jn 9,1-15

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement.
Els deixebles li preguntaren: «Rabí, ¿qui va pecar, que naixés cec aquest home, ell o els seus pares?»

Jesús contestà: «Això no ha estat perquè vagi pecar ni ell ni els seus pares; és perquè en ell es revelin les obres de Déu. Mentre és de dia, jo he de treballar fent les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta, quan ningú no pot treballar. Mentre sóc en el món sóc la llum del món.»

Dit això escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa 'enviat'.

Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi.

La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vèiem assegut captant?»

Uns responien: «Sí, que és ell.»

Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.»

Ell digué: «Sí, que el sóc.»

Llavors li preguntaren: «Com se t'han obert, els ulls?»

Ell contestà: «Aquell home que es diu Jesús va fer una mica de fang, me'l va estendre sobre els ulls i em va dir que anés a rentar-me a Siloè. Hi he anat i, així que m'he rentat, hi he vist.»

Li digueren: «On és?» Respongué: «No ho sé.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs.

També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.»

Paraula de Déu.

Clam de clemència

Demandar clemència es tenir la voluntat de voler-se purificar, de netejar-se. Farem l'esforç, com el cec de naixement, i anirem a rentar-nos.

Déu Pare, ric en clemència, com el fill pròdig, que sortí al vostre encontre us diem: "Hem pecat contra el cel i contra Vós, ja no mereixem anomenar-nos fills vostres".

SENYOR, TINGUEU PIETAT.

Crist Jesús, únic model de vida, així com al lladre li obríreu les portes del Paradís, us supliquem: "Recordeu-vos de nosaltres quan estigueu en el vostre Regne".

CRIST, TINGUEU PIETAT.

Esperit Sant, font de tot amor, confiadament us invoquem: "Purifiqueu-nos i feu que caminem com a fills de la llum".

SENYOR, TINGUEU PIETAT.

Petita reflexió

Ara, tal com la pecadora unguí i eixugà els peus de Jesús, el tocà, prenguem nosaltres el seu exemple, perquè una pecadora ens pot donar exemple. Deixem-nos tocar per Ell i eixugar per ell. En rebre el sagrament hi ha el signe de la imposició de mans. Si Jesús fou eixugat per una pecadora, nosaltres també som eixugats per un pecador, nosaltres mateixos.

I el perdó que rebem en l'absolució és com el perfum que ens posem quan ja som nets. Ens dona nova vida.

Abans, però, adrecem-nos al Pare del cel "que veu el que és amagat" i ens vol recompensar.

Parenostre

Confessió i absolució

Cant d'aclamació

El Senyor ha fet en mi meravelles.

Sant el seu nom!

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,

perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.
Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,

El Senyor ha fet en mi meravelles.

Sant el seu nom!

més que els sentinelles el matí.

Des de l'abisme clamo a Vós, Senyor.

Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És Ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes.

Dos textos més de l'Evangeli

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc Lc 7,36-49

En aquell temps un fariseu va invitar Jesús a menjar amb ell. Jesús entrà a casa del fariseu i es posà a taula.

Hi havia al poble una dona que era una pecadora.

Quan va saber que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb una ampolleta d'alabastre plena de perfum i es quedà plorant als peus de Jesús, darrere d'ell. Li mullava els peus amb les llàgrimes, els hi eixugava amb els cabells, els hi besava i els hi ungia amb perfum.

Paraula de Déu

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 6,17-18

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: tu, quan dejunis, perfuma't el cap i renta't la cara, perquè els altres no vegin que dejunes, sinó tan sols el teu Pare, present en els llocs més amagats, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà.

Paraula de Déu

Evangeli

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 23,25-29

En aquell temps Jesús s'adreçà a la gent i als seus deixebles i els digué: «Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que purifiqueu per fora copes i plats mentre per dins els teniu plens de rapacitat i cobdícia! Fariseu cec, purifica primer la copa per dintre, i així també el de fora serà pur.

Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que sou com sepulcres emblanquinats: de fora semblen bonics, però per dintre són plens d'ossos i de tota mena d'impuresa! Igualment vosaltres, de fora sembleu homes justos, però per dintre sou plens d'hipocresia i de maldat.

Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que construïu monuments sepulcral als profetes i decoreu les tombes dels justos.»

Paraula de Déu

Examen de consciència

Fem ara el nostre examen de consciència. Fem-lo a la llum de la vehemència que usa Jesús en els seus advertiments en l'evangeli de Mateu que hem escoltat.

Pregària inicial

Déu i Pare nostre, Vós teniu misericòrdia de tots el homes i dones, ens acolliu i ens feu el do del perdó quan el necessitem.

Obriu-nos els ulls per reconèixer tot el mal que hem fet i tot el bé que hem deixat de fer. Obriu-nos també el cor per convertir-nos ben sincerament.

VIDA DE FE

- Deixo lloc per a Déu en la meua vida? Quin lloc hi ocupa?
- El tinc present en les meues accions quotidianes?
- Deixo que la Paraula de Déu qüestioni les meues actituds?
- Sóc veritablement un testimoni de la meua fe davant dels altres i entre els altres?
- Em preocupo de mantenir i d'alimentar la meua fe amb la pregària, la meditació i la reflexió?
- Participo en la celebració de l'Eucaristia? Com ho faig? Desitjo veritablement acollir Crist, Paraula i Sagrament, en la meua vida.

LES RELACIONS AMB ELS ALTRES

- Sóc creador de Pau i Bé en la meua família?
- Sóc portador de l'amor del Crist en els meus àmbits de relacions: parents, amics, companys, veïns, feina?
- He col·laborat a crear harmonia entre les persones? O bé he fet crítiques que les desprestigiessin davant dels altres?
- He utilitzat els altres per a pròpia satisfacció o en benefici propi?
- Em crec superior i millor que els altres i els he menyspreat en privat o en públic?
- Sóc capaç d'oferir el meu temps i els meus recursos als qui ho necessiten?

EN LA VIDA SOCIAL

- Han primat els meus interessos econòmics per damunt de les persones?

- He ajudat als qui gaudeixen de molts menys recursos que jo? O per a mi resulten més importants el luxe, la comoditat i el viure bé?
- He sabut demanar perdó quan m'he equivocat? He sabut perdonar quan se m'han demanat disculpes i perdó? He superat el meu orgull?
- Faig l'esforç de comprendre i d'acollir la feblesa i els errors dels altres com pretenc que siguin entesos i compresos els meus?

Silenci

Salm

130 (129)

Des de l'abisme clamo a Vós, Senyor.

Des de l'abisme us crido Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica.

Des de l'abisme clamo a Vós, Senyor.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
¿qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte.

Des de l'abisme clamo a Vós, Senyor.

Confio en la paraula del Senyor,
la meua ànima hi confia.
Espera el Senyor la meua ànima,